

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 8 september 2009 in zaak nr. 08/37766 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 september 2009, verzonden op 16 september 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 oktober 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In het hogerberoepsschrift klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten aanzien van het door hem overgelegde Iraakse paspoort ten onrechte heeft overwogen dat ook indien de vreemdeling daarmee zijn afkomst uit Centraal-Irak alsnog aannemelijk zou hebben gemaakt, dit niet kan afdoen aan de afwijzing van zijn eerdere aanvraag hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Hij voert daartoe aan dat de staatssecretaris er in de eerdere procedures bij de beoordeling of hij aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een rechtsgrond voor verlening van is uitgegaan dat zijn identiteit en afkomst uit Centraal-Irak niet geloofwaardig zijn, respectievelijk dat hij afkomstig is uit Noord-Irak. Niet is beoordeeld of hij in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, bijvoorbeeld krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), indien van zijn afkomst uit Centraal-Irak wordt uitgegaan. Het is aan de staatssecretaris en niet de rechtbank te beoordelen of hij in dat geval alsnog aannemelijk heeft gemaakt dat ten tijde van het indienen van de aanvraag sprake was van een rechtsgrond voor verlening en, zo dat het geval is, welke gevolgen daaraan moeten worden verbonden. Voor het instandlaten van de rechtsgevolgen bestond dan ook geen grond, aldus de vreemdeling.

2.1.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 6 juli 2009 in zaak nr. 200901280/1 - www.raadvanstate.nl) heeft, indien de vreemdeling ter staving van zijn identiteit en herkomst een paspoort heeft overgelegd waarvan de echtheid is vastgesteld door de Koninklijke Marechaussee, dan wel het onder verantwoordelijkheid van de staatssecretaris werkend Bureau documenten, hij daarmee voldaan aan de uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 voortvloeiende rechtsplicht zijn

gestelde identiteit en af- en/of herkomst aannemelijk te maken. In dat geval staat het de staatssecretaris niet vrij aan dat paspoort geen waarde te hechten louter op basis van bij hem gerezen twijfel, ingegeven door de wijze waarop het paspoort is afgegeven en onduidelijkheid over de brondocumenten op basis waarvan het is afgegeven. Als de staatssecretaris het paspoort buiten beschouwing wil laten, ligt het op zijn weg daarnaar onderzoek te laten verrichten bij de Iraakse autoriteiten. Indien hij er evenwel voor kiest dat onderzoek achterwege te laten, dient hij uit te gaan van de in het paspoort vermelde gegevens.

2.1.2. Reeds bij zijn eerste aanvraag heeft de vreemdeling een geldig Iraaks paspoort overgelegd uit de S-serie, waarop is vermeld dat hij op [redacted] is geboren. Van dit paspoort is toen door het Bureau documenten vastgesteld dat het echt is. De staatssecretaris heeft sindsdien naar het paspoort geen onderzoek laten verrichten bij de Iraakse autoriteiten, noch te kennen gegeven dit onderzoek achterwege te willen laten. In plaats daarvan heeft hij ook in deze procedure volhard in zijn standpunt dat de vreemdeling er met het overleggen van dat paspoort niet in is geslaagd zijn identiteit en afkomst uit Centraal-Irak aannemelijk te maken, omdat het paspoort is afgegeven op basis van documenten, waarvan door het Bureau documenten is vastgesteld dat deze vals zijn. De rechtbank heeft onder verwijzing naar voormelde uitspraak van de Afdeling van 6 juli 2009 overwogen dat het besluit daarmee onzorgvuldig is voorbereid en in strijd met artikel 3:2 van de Awb is genomen.

2.1.3. Hoewel de vreemdeling met het overleggen van het paspoort al in de eerste procedure had voldaan aan de uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 voortvloeiende rechtsplicht zijn identiteit en afkomst uit Centraal-Irak aannemelijk te maken, heeft voormelde handelwijze van de staatssecretaris tot gevolg dat ook thans nog niet vaststaat of hij van de door de vreemdeling gestelde identiteit en afkomst uitgaat. Evenmin is duidelijk of de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat sprake was of is van een rechtsgrond voor verlening, indien van de in het paspoort vermelde gegevens was uitgegaan en welke gevolgen dat heeft voor het op de aanvraag te nemen besluit. Het was in de eerste plaats aan de staatssecretaris en niet aan de rechtbank om daarover een standpunt in te nemen. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte grond gezien de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten.

2.1.4. De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand zijn gelaten. De minister voor Immigratie en Asiel dient met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak en de uitspraak van de rechtbank is overwogen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Daarbij zal hij in elk geval moeten bezien of nog steeds aanleiding bestaat de vreemdeling tegen te werpen dat hij zijn identiteit en herkomst uit Centraal-Irak niet aannemelijk heeft gemaakt en, zo dat niet het geval is, hij uitgaande van zijn herkomst uit Centraal-Irak in aanmerking komt of zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.3. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 8 september 2009 in zaak nr. 08/37766, voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand zijn gelaten;
- III. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

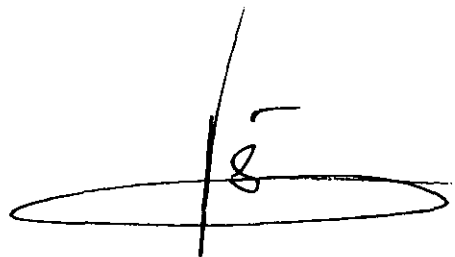
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2011

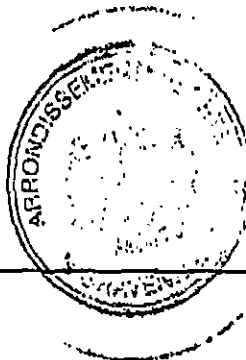
284-631.

Verzonden: 6 december 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Rechtbank

Zaaknummer: Awb 08/37766

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren naar eigen zeggen op
toegekende geboortedatum na leeftijdsonderzoek
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.A. Vonk, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 28 juni 2007 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 4 juli 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 4 juli 2007 heeft eiser hiertegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van 24 juli 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, is het beroep ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) heeft het hiertegen op 3 augustus 2007 ingestelde hoger beroep bij uitspraak van 13 september 2007 gegrond verklaard, de uitspraak van 24 juli 2007 vernietigd, het ingestelde beroep van 4 juli 2007 gegrond verklaard en het besluit van verweerder van 4 juli 2007 vernietigd.

1.3. Bij besluit van 24 september 2008 heeft verweerder de aanvraag van 28 juni 2007 afgewezen.

1.4. Op 22 oktober 2008 heeft eiser hiertegen beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en eiser in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een

Zaaknummers: Awb 08/37766

blad 2

verweerschrift ingediend. Op 12 november 2008 zijn de gronden van het beroep ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 26 augustus 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen.

Felten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 14 oktober 2003, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij besluit van 2 mei 2006 is deze aanvraag afgewezen omdat eiser zijn gestelde identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiser is weliswaar in het bezit van een authentiek paspoort, doch niet kan worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is, nu dit paspoort is afgegeven op grond van de door eiser bij de Iraakse ambassade overgelegde nationaliteitsverklaring, welke volgens onderzoek door het Bureau Documenten zeer wel mogelijk niet echt is en hoogstwaarschijnlijk niet is opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde instantie. Bovendien is door het Bureau Documenten vastgesteld dat de door eiser overgelegde identiteitskaart vals is. Derhalve heeft eiser geen documenten overgelegd waaruit blijkt dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, heeft bij uitspraak van 14 december 2006, Awb 06/26173, het hiertegen gerichte beroep van 29 mei 2006 ongegrond verklaard. Het hiertegen door eiser op 11 januari 2007 ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van de AbRS van 27 april 2007 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing van 2 mei 2006 op de aanvraag van 14 oktober 2003 in rechte onaantastbaar.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, aanvraag van 28 juni 2007 ten grondslag gelegd dat hij valt onder het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Iraakse asielzoekers, nu uit zijn geldige, door de Iraakse ambassade te Den Haag afgegeven paspoort, blijkt dat hij geboren is in in de regio Mosul in Centraal-Irak.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, Vw 2000, afgewezen, nu eiser nog immer zijn identiteit niet geloofwaardig heeft gemaakt en evenmin zijn afkomst uit Centraal-Irak. In de vorige procedure is dit reeds in rechte vastgesteld. Aan de nationaliteitsverklaring, die aan het authentieke paspoort ten grondslag heeft gelegen, kan niet de waarde worden toegekend die eiser wenst, nu het Bureau Documenten heeft geconstateerd dat de nationaliteitsverklaring zeer wel mogelijk niet echt is en niet is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde autoriteit. Daarnaast is de identiteitskaart van eiser vals bevonden. De verklaringen van het Bureau Documenten zijn deskundigenberichten waarvan verweerder in beginsel mag uitgaan. Het is niet aan verweerder om aan te tonen dat een document vals is, doch aan eiser om aan te tonen dat het echt is, onderbouwd door ondersteunend referentiemateriaal. De stelling dat eiser door een misverstand niet in de gelegenheid is geweest om een contra-expertise op te starten en hem derhalve meer tijd had moeten worden gegund om zulks te doen, wordt door verweerder niet gevolgd, nu deze stelling niet is onderbouwd en tot op heden niet is gebleken dat eiser een contra-expertise heeft opgestart.

Eisers beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen

Zaaknummers: Awb 08/37766

blad 3

en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Richtlijn) kan niet slagen, nu de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 alle situaties omvat die zijn beschreven in artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn. Onder verwijzing naar de overwegingen 9 en 26 van de Richtlijn, ziet de Richtlijn niet op verlening van een verblijfsvergunning aan personen uit redenen van mededogen of humaniteit. Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld is normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. Derhalve is met de toetsing in het kader van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000, ook reeds aan artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn getoetst en kan een zelfstandig beroep op dit artikel niet slagen.

2.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld om een contra-expertise te laten verrichten, nu de door eiser overgelegde identiteitskaart op grond van onderzoek door het Bureau Documenten vals is bevonden en de door hem overgelegde nationaliteitskaart zeer wel mogelijk niet echt is. Eiser heeft in de zienswijze reeds aangegeven dat hij een contra-expertise zal opstarten. Eiser heeft daartoe verzocht om toezending van documenten teneinde een tegenonderzoek te kunnen laten verrichten. Ondanks herhaalde verzoeken heeft het Bureau Documenten niet de originele documenten naar de Iraakse ambassade gestuurd, doch uiteindelijk slechts gewaarmerkte kopieën, waarmee de Iraakse ambassade niets kon aanvangen. Uit het algemeen ambtsbericht Irak van mei 2009 blijkt dat sinds 1 juli 2004 paspoorten uit de S-serie in gebruik zijn en sinds 11 april 2006 paspoorten uit de G-serie. Eiser is in het bezit geweest van een paspoort uit de S-serie. Intussen is door het paspoortbureau Al Jawazat in Bagdad ten behoeve van eiser een geldig G-paspoort afgegeven. Uit voornoemd ambtsbericht blijkt dat Nederland het G-paspoort erkent. Nu eiser het G-paspoort heeft overgelegd, kan verweerder niet volstaan met de enkele opmerking dat, nu een eerder S-paspoort is afgegeven op basis van een niet authentiek bevonden identiteitskaart en nationaliteitsverklaring, aan het thans overgelegde G-paspoort evenmin waarde kan worden gehecht. Verweerders verwijzing in dit kader naar een eerder verricht leeftijdsonderzoek en taalanalyse is hierbij niet relevant.

Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 13 september 2007, staat eiser op het standpunt dat het, nu hij een authentiek paspoort heeft overgelegd, niet op zijn weg ligt om onderzoek te laten verrichten naar de juistheid van de daarin vermelde gegevens, maar op de weg van verweerder. Eiser blijft van mening dat hij zijn identiteit wel aannemelijk heeft gemaakt en dat hij uit Centraal-Irak (regio Mosul) komt, hetgeen door zijn authentiek bevonden paspoort wordt bevestigd.

Eiser is van mening dat artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn op hem van toepassing is en dat verweerder ten onrechte meent dat toetsing aan artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 met zich meebrengt dat ook reeds aan artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn is getoetst. Op grond van onder andere het algemene ambtsbericht Irak van mei 2009 en uit de Eligibility Guidelines van de UNHCR van april 2009, blijkt naar de mening van eiser voldoende dat er in Irak, in het bijzonder in de regio Mosul, sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn.

Onder verwijzing naar de standpunten van Vluchtelingenwerk Nederland, Human Rights Watch World en UNHCR is eiser tenslotte van mening dat ten onrechte het categoriaal beschermingsbeleid in Irak is afgeschaft.

Beoordeling van het beroep

2.5. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 14 december 2006 van deze

Zaaknummers: Awb 08/37766

blad 4

rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, in rechte is komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c en d, Vw 2000. De aanvraag van 28 juni 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de AbRS -onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007,378- volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de AbRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen, staat voornoemd beoordelingskader evenmin in de weg aan een rechterlijke toetsing van het besluit als ware het een eerste afwijzing.

2.6. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.7. Eiser heeft in beroep een kopie van een geldig, authentiek Iraaks paspoort overgelegd uit de G-serie. Zoals blijkt uit het voornemen van 19 juni 2008 heeft verweerder aan dit paspoort niet de waarde toegekend die eiser hieraan graag toegekend zou willen zien, nu dit paspoort is afgegeven op grond van een zeer wel mogelijk niet echt bevonden nationaliteitsverklaring. Voor wat betreft het paspoort wijst het onderzoek uit dat er geen zichtbare sporen van vervalsing zijn aangetroffen. In de zaak waarin de AbRS uitspraak heeft gedaan op 6 juli 2009, 200901280, had eiser, nadat de overgelegde nationaliteits- en identiteitsdocumenten door de Kmar vals waren bevonden, ter staving van zijn stelling dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, een Iraaks paspoort uit de G-serie overgelegd waarvan de echtheid door het onder de verantwoordelijkheid van verweerder werkende Bureau Documenten werd vastgesteld. De AbRS overwoog dat eiser daarmee heeft voldaan aan de op hem uit artikel 31, eerste lid, Vw 2000 rustende rechtsplicht zijn gestelde afkomst aannemelijk te maken. Het staat verweerder niet vrij aan dit paspoort geen waarde te hechten op basis van bij hem gerezen twijfel. De rechtbank is van oordeel dat dit niet anders is in het geval die twijfel is ingegeven door een eerder verricht leeftijdsonderzoek en taalanalyse. De AbRS heeft in voornoemde uitspraak geoordeeld dat verweerder, wil hij op grond van twijfel het paspoort buiten beschouwing laten, onderzoek moet laten verrichten bij de Iraakse autoriteiten. Nu verweerder dit niet heeft gedaan is het besluit onzorgvuldig tot stand gekomen.

Zaaknummers: Awb 08/37766

blad 5

2.8. Het beroep is gegrond.

2.9. De rechtbank vernietigt het betreden besluit op grond van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.10. Voor zover voornoemd paspoort, na onderzoek, zou hebben te gelden als bewijsstuk van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd, is desalniettemin geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling nopen, omdat op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop het berust. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt.

2.11. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Irak per 10 november 2008 heeft beëindigd. Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 27 juli 2009, 200902294/1/V2, overweegt de rechtbank dat aan verweerder een ruime beoordelingsvrijheid toekomt bij de beoordeling van de algehele situatie in het land van herkomst, waarbij het gebruik van deze bevoegdheid slechts dan de toetsing in rechte niet kan doorstaan, indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet strookt met wettelijke voorschriften, dan wel verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. De rechtbank ziet in het bestreden besluit geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Irak diende te worden beëindigd.

2.12. Eisers beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn valt onder de reikwijdte van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 en is reeds getoetst bij het in rechte onaanastbare besluit van 2 mei 2006. Nu niet is aangevoerd noch gebleken dat de situatie in Centraal-Irak sinds het bestreden besluit dermate is verslechterd dat thans wel op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 aan eiser een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend, is de rechtbank van oordeel dat een beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn.

2.13. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat, ook indien zou blijken dat eiser door middel van zijn paspoort aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, op voorhand uitgesloten is dat dit feit of deze omstandigheid kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop het rust.

2.14. Nu materieel geen andere beslissing mogelijk is dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigde besluit zal de rechtbank de rechtsgevolgen van dit besluit in stand laten.

2.15. Er bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-).

Zaaknummers: Awb 08/37766

blad 6

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit van 24 september 2008;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen in stand worden gelaten;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- en bepaalt dat verweerder deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. A.S. Venema-Dietvorst en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 8 september 2009.

de griffier

de rechter

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: **16 SEP 2009**

9

14. OKT. 2009 10:45

ADV KANTOOR NW EBBINGE

NR. 161

P. 1

advocatenkantoor nwe ebbingestraat

AK

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 OKT 2009	
ZAAKNR.	900957949
AAN:	V2
BEHANDELD: OD:	PAR:

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bm groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mw. mr a.r.h. baas
mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mr b.h. werink
mr s. wiersma

advocaten

Aangetekend en per fax: 070 - 365 13 80

Groningen, 14 oktober 2009

Betreft: hoger beroep vreemdelingenwet

Ons kenmerk: BO4669 - /MvJ
Uw kenmerk: hoger beroep vreemdelingenzaken

Mijnheer, mevrouw,

geboren op _____, van Iraakse nationaliteit, verder te
noemen: appellant, wonende te _____, voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen
aan de Nieuwe Ebbingestraat 45, op het kantoor van de advocaat mr. H.B. Boogaart, die hierbij
verklaart tot de indiening van onderhavig beroepschrift bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd met
het recht van substitutie,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 8 september 2009, verzonden op 16 september 2009.

Bij deze uitspraak is gegrond verklaard een beroep tegen de beslissing van de Staatssecretaris
van Justitie d.d. 24 september 2008, waarbij een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel werd
afgewezen, voornoemde beslissing vernietigd, doch bepaald dat de rechtsgevolgen in stand
worden gelaten.

Een kopie van de bestreden uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich met de bestreden uitspraak niet verenigen en voert daartoe het navolgende
aan:

Achtergronden:

Appellant is afkomstig uit Centraal-Irak. Hij heeft op 14 oktober 2003 een eerste aanvraag tot
het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ingediend.

aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval
door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

stichting beheer dergengelden
advocatenkantoor
nieuwe ebbingestraat
ing bank 66.99.84.337

Bij besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 2 mei 2006 is deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 april 2007 is dit besluit onherroepelijk geworden.

Op 28 juni 2007 heeft appellant een tweede asielaanvraag ingediend. Bij besluit van 4 juli 2007 is afwijzend op de aanvraag beslist. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 24 juli 2007 ongegrond verklaard. Het hiertegen ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van 13 september 2007 gegrond verklaard, waarbij tevens het besluit van 4 juli 2007 werd vernietigd.

Bij besluit van 24 september 2008 heeft de staatssecretaris de aanvraag van 28 juni 2007 wederom afgewezen.

Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 8 september 2009 weliswaar gegrond verklaard en het bestreden besluit van 24 september 2008 vernietigd, doch de rechtbank heeft tevens bepaald dat de rechtsgevolgen in stand worden gelaten.

In het onderhavige geschil was het de kernvraag of appellant zijn identiteit en nationaliteit en afkomst aannemelijk heeft kunnen maken. In dit verband heeft hij een geldig authentiek paspoort uit de G-serie overgelegd. De rechtbank heeft overwogen dat het aan de Staatssecretaris niet vrijstond aan dit paspoort geen waarde te hechten, zulks mede gelet op de uitspraak van uw Afdeling van 6 juli 2009.

Desalniettemin heeft de rechtbank geoordeeld dat het feit dat eiser aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak dit niet kan afdoen aan het besluit van de Staatssecretaris, waarbij de asielaanvraag werd afgewezen.

Appellant voert de navolgende grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen:

2.10

Voor zover voornoemd paspoort, na onderzoek, zou hebben te gelden als bewijsstuk van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet voor het nemen van het eerder besluit konden worden overgelegd, is desalniettemin geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling nopen, omdat op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop het berust. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt.

2.11

Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Irak per 10 november 2008 heeft beëindigd. Onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 27 juli 2009, 200902294/1/V2, overweegt de rechtbank dat aan verweerder een ruime beoordelingsvrijheid toekomt bij de beoordeling van de algehele situatie in het land van herkomst, waarbij het gebruik van deze bevoegdheid slechts een toetsing in rechte niet kan doorstaan, indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet strookt met wettelijke voorschriften, dan wel verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijk grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. De rechtbank ziet in het bestreden besluit geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Irak diende te worden beëindigd.

2.14

Nu materieel geen andere beslissing mogelijk is dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigde besluit zal de rechtbank de rechtsgevolgen van dit besluit in stand laten.

Toelichting:

Ten tijde van besluit van 28 juni 2007 gold het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak. Zoals de rechtbank heeft aangegeven heeft appellant aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, althans de Staatssecretaris heeft dat onvoldoende bestreden. Appellant had derhalve met ingang van 28 juni 2007, of mogelijk al eerder, aanspraak kunnen maken op een verblijfsvergunning asiel op grond van dit beleid. Het is derhalve niet juist te stellen dat materieel geen andere beslissing mogelijk was dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigde besluit. De Staatssecretaris had zich immers er ook van moeten vergewissen of hert eerdere besluit van 2 mei 2006 rehtens wel juist was, er van uit gaande dat aannemelijk is gemaakt dat appellant afkomstig is uit Centraal-Irak. Het is ook aan de Staatssecretaris te beoordelen of een verblijfsvergunning asiel op grond van het categoriaal beschermingsbeleid zonder meer moet worden ingetrokken. De rechtbank is daarmee getreden in de beoordelingsruimte van de Staatssecretaris, hetgeen rehtens niet juist is.

De rechtbank heeft dat niet onderkend.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen:

2.12

Eisers beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn valt onder de reikwijdte van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 en is reeds getoetst bij het in rechte onaanastbare

besluit van 2 mei 2006. Nu niet is aangevoerd noch gebleken dat de situatie in Centraal-Irak sinds het bestreden besluit dermate is verslechterd dat thans wel op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 aan eiser een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend, is de rechtbank van oordeel dat een beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn.

2.13

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat, ook indien zou blijken dat eiser door middel van zijn paspoort aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, op voorhand uitgesloten is dat dit feit of deze omstandigheid kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop het rust.

2.14

Nu materieel geen andere beslissing mogelijk is dan een besluit met hetzelfde dictum als het vernietigende

Toelichting:

In het besluit van 2 mei 2006 wordt op geen enkele wijze getoetst aan artikel 15c Definitierichtlijn dan wel artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000. Aan deze toets werd in dit besluit immers niet toegekomen, omdat het relaas van appellant ongeloofwaardig werd geacht en omdat in dat besluit er van uit werd gegaan dat appellant afkomstig was uit Noord-Irak.

De rechtbank heeft dat niet onderkend.

In de onderhavige procedure is een uitdrukkelijk beroep gedaan op het gegeven dat in het woongebied van eiser sprake is van een internationaal dan wel binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15c Definitierichtlijn. Daarbij is onder meer verwezen naar de Eligibility Guidelines van april 2009 van de UNHCR en andere rapportages. Uit deze rapportages blijkt evident dat de situatie in andere zeer is verslechterd.

De rechtbank had daar niet zonder nadere motivering aan voorbij mogen gaan. Vgl. ook de uitspraak van uw Afdeling van 14 augustus 2009, nr. 200904981/1/V2.

Grief 3

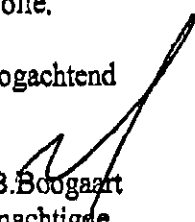
Ten onrechte heeft de rechtbank de rechtsgevolgen van het besluit van 24 september 2008 in stand gelaten.

Toelichting: op grond van hetgeen in de grieven naar voren is gebracht meent appellant dat de rechtsgevolgen van het besluit van 24 september 2008 niet in stand hadden mogen worden gelaten.

— **Op grond van deze en eventueel nog nader aan te geven gronden verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen; kosten rechtens.**

Afschrift dezes is verzonden naar de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, UPV Zwolle.

Hoogachtend

H.B. Boogaart
gemachtigde

Bijlage: kopie uitspraak rechtbank 's-Gravenhage z.p Groningen van 8 september 2009